

## **O discuție ascultată la ușă**

La una din plimbările mele în natură, m-a prins o ploaie mare. În felul acesta am fost obligat să mă adăpostesc sub strașina casei unui țăran. Cu toate că ușa era întredeschisă nu eram văzut de cei din cameră. Astfel am fost martor la o discuție care a făcut o impresie profundă asupra mea.

- Eu te asigur, dragă soție că te afli într-o greșală, răsună vocea bărbatului. Bogățiile nu ne pot face fericiți atât timp cât Domnul și Mântuitorul nostru ne primește așa cum suntem.

- Tu vorbești bine, răspunse femeia. Dar eu nu văd nimic rău dacă îmi doresc ceva mai bun. Toți oamenii caută să trăiască mai bine. Atunci de ce nu am dori și noi acest lucru? Privește-l pe vecinul nostru. Dacă mai trăiește câțiva ani, va deveni cel mai bogat om din sat. Și adu-ți aminte că altă dată era sărac ca și noi.

Nefericită, femeia privea la soțul ei și continuă:

- Ce ai din viață? De dimineața până seara, nimic altceva decât muncă. Și apoi doar bucuria că avem o bucată de pâine pentru copii și ceva de îmbrăcat.

- Femeie, zise bărbatul, apostolul spune: „Dacă avem cu ce să ne hrănim și să ne îmbrăcăm ne va fi de ajuns“. Oare nu ar trebui să ne ținem de aceste cuvinte? Și dacă i-ar plăcea lui Dumnezeu să ne mai ia și din ceea ce avem, trebuie să avem răbdare și să ne încredințăm Lui căci tot ce avem este mai mult decât merităm.

- O, tu cu predica ta!, strigă femeia supărată. Tu nu poți da un răspuns fără să-ți iei Biblia în ajutor.

- Unde aș putea găsi un răspuns mai bun? Cuvântul lui Dumnezeu este dat pentru învățătura noastră!

- Se poate, dar când auzi mereu aceleași cuvinte, te plictisești.

- O, dragă soție, răspunse soțul prietenos, ce păcat că te adăpi așa de rar din adevăratul izvor al vieții! Dacă nu aveam Biblia atunci cu adevărat eram un om de plâns. Biblia m-a învățat că este un privilegiu și o onoare să fi sărac și să te temi de Dumnezeu. Prin harul lui Dumnezeu am putut să ne câștigăm pâinea zilnică. Și dacă copiii noștri mănâncă pâine neagră și poartă haine vechi, nu sunt ei tot atât de curați ca și copiii vecinului? Rămâne valabil ceea ce este scris: „Negreșit, evlavia însoțită de mulțumire este un mare câștig.“

De multe ori femeia a încercat să-l întrerupă pe soțul ei, dar fără succes. Dar acum nu s-a putut abține și cu o voce tremurândă de mânie, strigă:

- Ce tot vorbești tu de onoare și de privilegiu de a fi sărac. Nu! Aceasta este prea mult. Onoare și privilegiu? Cum să nu mi se termine răbdarea?

- Eu pot să ți-o dovedesc, răspunse soțul liniștit.

- Sunt convinsă cum vei începe.

- Atunci ascultă-mă liniștită, dragă soție. Mai întâi este o onoare și un privilegiu să trăiești ca Mântuitorul când a venit pe pământ. El nu a venit pe pământ ca un om bogat și puternic, ci ca un sărac care nu avea unde-Și pleca capul. Aici găsesc deja un motiv de binecuvântare în sărăcie pentru că așa a fost și Domnul nostru. Cum era dacă aș fi fost un om bogat din lume și nu aș fi cunoscut niciodată pe Mântuitorul? Nu mulți oameni puternici și bogați au răspuns chemării la pocăință. Poporul lui Dumnezeu este format în mare parte din oameni modești. De aceea sărăcia mi se pare a fi un privilegiu.

După o scută pauză, bărbatul a continuat:

- Nu spune și apostolul Iacov acest lucru? „Ascultați, prea iubiții mei frați: n-a ales Dumnezeu pe cei ce sunt săraci în ochii lumii acesteia, ca să-i facă bogați în credință și moștenitori ai Împărăției, pe care a făgăduit-o celor ce-L iubesc?“ De aceea sărăcia este o onoare în ochii mei.

Femeia nu a mai zis nimic, dar bărbatul încă nu terminase.

- Nu ai băgat de seamă că majoritatea vecinilor noștri trăiesc fără Dumnezeu și sunt morți în păcate, pe când mulți dintre săraci s-au pocăit și trăiesc o viață nouă? De aceea eu pot respecta pe bogat, dar nu-l invidiez pentru bogăția lui. Niciodată nu pot uita ce a spus Mântuitorul: „Cât de anevoie vor intra cei bogați în Împărăția lui Dumnezeu.“ Însă săracul, dimpotrivă, are mai multe fâgăduințe. Iată câteva versete: „Domnul ascultă pe cei săraci“ (Psalm 69.33); „El va scăpa pe copiii săracului“ (Psalm 72.4); „Știu că Domnul face dreptate celui obijduit, dreptate celor lipsiți“ (Psalm 140.12); „Săracii se vor veseli de Sfântul lui Israel“ (Isaia 29.19); „Săracilor li se propovăduiește Evanghelia“ (Matei 11.5). Cât de încurajator este faptul că Mântuitorul S-a făcut sărac ca să ne îmbogățească pe noi. Astfel de promisiuni mă învioresază în fiecare zi. Eu pot să-mi încredințez viața acestui Domn și Mântuitor acum și până în veșnicii.

Bărbatul se opri. Femeia nu mai spuse nimic. Câteva clipe mai târziu, tatăl zise:

- Veniți copii! Vrem să ne rugăm împreună. Unul din copii merse la ușă. Atunci eu am intrat.

- Vă rog să mă scuzați, zisei îndreptându-mă spre bărbat, că am intrat așa în casa dumneavoastră. Vă rog să-mi permiteți să iau parte la rugăciunea de seară înainte de a-mi continua drumul. Din întâmplare am fost martor la discuția avută cu soția dumneavoastră și eu mulțumesc lui Dumnezeu că a vorbit și inimii mele.

Țăranul puțin jenat, dar fără a șovăi, a spus:

- Dacă veniți în Numele Domnului nostru, atunci fiți bine venit. Am salutat și pe femeia care stătea nemișcată într-un colț, înconjurată de cei șase copii frumoși și sănătoși.

- Vă rog să nu vă lăsați deranjați de venirea mea aici. Țineți rugăciunea ca și când nu aș fi fost eu aici.

Țăranul s-a rugat într-un mod simplu, dar cu o putere care m-a mișcat. Lucrarea harului lui Dumnezeu se vedea în viața lui. Se făcuse destul de târziu. Ploaia încetase. După ce ne-am despărțit cu bucuria în inimă că suntem frați de credință, mi-am continuat drumul cu bucurie și cu o inimă fericită că sunt astfel de credincioși cu o nădejde care trece dincolo de lucrurile văzute ale acestei lumi.